

reforjendelser ad denne Vej vilde kunne betale sig, maa man paa den anden Side overhovedet ikke forglemme, at, om man end maatte komme til den Overbeviisning, at man maatte kunne skaffe noget Bedre end det, der her foreslaaes, vil der ialtsald hengaae adskillige Aar, inden dette Bedre kunde tages i Brug. Men at lade det ligge hen med de nuværende ufuldstændige Forbindelsesmidler i de Aar, der saaledes vilde hengaae, anseer jeg ikke for rigtigt. Det er et Spørgsmaal, som jeg ikke vil undlade her at fremhæve, fordi det dog maaskee ogsaa kan have en vis Betydning og navnlig en vis Betydning, ligeoverfor de Mænd, som troe, at der derved forarsages en stor Skade for de nye Jernbanearbejder i Sylland, nemlig den Omstændighed, at de ikke paabegyndes i umiddelbar Forbindelse med Fuldbædelsen af de under Bygning værende Anlæg. Det, jeg vil fremhæve, er dette, at der gennem dette mindre Anlæg dog gives Anledning for nogle af de sandsynlige Entreprenører til at holde en Deel af deres Materiale samlet for at udføre dette mindre Arbejde. — Jeg skal i Forbindelse hermed ikke vægre mig ved at besvare de Spørgsmaal, der ere rettede til mig angaaende Jernbaneanlægene i Syd- og Vestjylland. Det ærede Medlem, som for Dieblisset sidder her tæt ved (Th. Nielsen), meente, at man slet ikke kunde have nogen Mening i Regjeringen om, hvorvidt disse Arbejder kunde fuldføres i 2 Aar eller ikke (Th. Nielsen: Det sagde jeg ikke). — I det mindste vare det ærede Medlems Uttringer saaledes, at jeg ikke kunde opfatte dem anderledes, men at man i saa Henseende skulde gaae aldeles i sine Teknikeres Ledebaand. Det Spørgsmaal, som her foreligger, er imidlertid i ethvert Fald ikke blot et technisk Spørgsmaal, men ogsaa væsentlig et finantskielt Spørgsmaal, og naar der da er Tale om, hvorvidt man kan tilveiebringe disse Jernbaneanlæg paa 2 Aar, istedetfor paa 3 Aar, saa forekommer det mig givet, at naar man blot kan skaffe de fornødne Penge tilveie, saa at man kan drive paa dem med større Styrke, da er det, efter de Erfaringer, der hidtil ere gjorte i Jernbaneanliggender, saa, at Entreprenørene vel sjældent kunne komme til at udfolde rigtig

Kraft i det første Aar, men efter dette Aars Forløb vil det ikke for Entreprenøerne have Stort at sige, om de skulle udføre Arbejdet paa en noget kortere eller noget længere Tid; i saa Henseende vil der ikke møde uoverstigelige Hindringer. Det Væsentlige er imidlertid det, som det ærede Medlem syntes at overspringe, nemlig Pengene. Det kan sandelig ikke hjælpe, at man giver Love om, at der skal bygges Jernbaner, og at man forcerer Regjeringen til at slutte Contracter om saadanne Anlæg, naar man ikke samtidigt giver den Anviisning paa, hvorfra den skal faae Pengene. Man kan jo nemlig ikke betale med Forventninger og Løfter, men ligeoverfor Arbejder af den Størrelse maa Regjeringen vide, hvorledes Pengene skulle skaffes tilveie. Det ærede Medlem sagde, at det kunde vel være muligt, at der kunde komme til at ligge Forslag for fra Regjeringens Side om Maadben at skaffe disse Penge paa, men som Nøgledagen ikke syntes om, og det var derfor ogsaa muligt, at man ikke kom til dette Byggeføretagende. Men det ærede Medlem maa ogsaa vende det om og sige, at der ogsaa efter hans Mening kan komme til at foreligge dette, at man binder sig ligeoverfor Folk, som man ikke kan komme fra, og hvor man saa er forpligtet og pldset til at tage imod enhver Ordning af den finantsielle Side af Sagen, som bydes som den, man her maatte ansee for den rette. Naar man nu siger til mig, om jeg da ikke vil opføre et mindre Beløb, hvis Bevilling kunde foranledige mig til at afslutte en Accord, saa siger jeg reent ud: Nei, det anseer jeg mig ikke for berettiget til at gjøre. Jeg har, dengang jeg indtog en anden Plads end den, jeg nu indtager, selv forlangt, at der ikke maatte blive begyndt paa store Jernbanearbejder uden Finantsministerens Samtykke, og jeg kan derfor heller ikke gaae ind paa nogen Accord, maaskee med en 100,000 eller 200,000 Rd. i Haanden, uden at jeg veed, om Finantsministeren er istand til at betale de Millioner, der følge efter; jeg kan ikke indgaae paa nogen Accord, medmindre der samtidigt gjøres Midler disponible for Finantsministeren. Men deraf følger ikke, at der ikke kan gjøres Noget, og jeg skal sige det høie Thing, hvilke Regje-